

Reseberättelse FESSH Rimini 2023

Mattias Rydberg

Antonio Abramo

Ett regnigt Bologna mötte oss när vi landade med SAS-planet på onsdagen den 10 maj inför årets FESSH-möte i Rimini. Som tur var klarnade vädret något närmstkommande dagar och solen tittade till och med fram på morgnarna.

Mötet var utmärkt organiserat av den Italienska delegationen och bjöd på fantastiska luncher med utsökt mat i utställningshallen (särskilt i jämförelse med London 2022 som mest bjöd på torra brittiska trekantiga mackor till lunch). Lokalerna höll generellt hög standard även om vissa sessioner blev överfulla med lång kö utanför medan vissa större rum var väldigt glest besökta. Det kan ju dock såklart vara förutse lokalbehovet men kanske skulle man kunnat planera detta bättre.

Ett hett tema som diskuterades flitigt var WALANT (Wide Awake Lokal Anesthesia No Tourniquet), framförallt vid flexorsenkirurgi. Professor Lalonde fick två sessioner på torsdagsmorgonen där han gick igenom sina indikationer, tekniker och drog mängder

med lyckade fall. Tekniken har såklart stora fördelar i det att den sparar på narkosresurser och möjliggör att testa t.ex böjsensuturen i såret då patienten kan böja och sträcka i sin skadade hand under WALANT. Han visade många fina filmer och hade en bra presentation men man hade definitivt kunnat önska en mer balanserad och nyanserad bild av Walant-kirurgin. Som det var nu blev det mest ett föredrag kring lyckade (anekdot) fall av Dr Lalonde som fick stå oemotsagd. Tyvärr diskuteras det för lite kring komplikationer, infektioner, rerupturer mm med WALANT tekniken vilket var synd, då det ju annars är en stor fördel att kunna till exempel testa sin sensutur innan man syr ihop såret.

Ytterligare heta ämnen var CRPS och Denervering. Elin Swärd från Stockholm presenterade deras prospektiva data där de följt 60 patienter med handledsartros som genomgått partiell handledsdenervering (AIN och PIN). De visade att patienterna förbättrades både i DASH och PRWE men nådde inte "minimal clinical important difference". Författarna concluderar att ytterligare studier behövs för att säkerställa att partiell denervering verkligen är en effektiv metod att använda vid handledsartros.

Vidare presenterade Katherine Browne från University of Oxford intressant data på PIP-ledsdenervering hos patienter med artros i pipleden. Artikelförfattarna presenterade väldigt fina resultat efter lång uppföljning (5 år). Ingen av patienterna (n = 20) krävde vidare kirurgi och patient satisfaction var hög (9.2 av 10). En större studie, eventuellt randomiserad, med större patientantal hade varit av värde men datan var minst sagt imponerande.

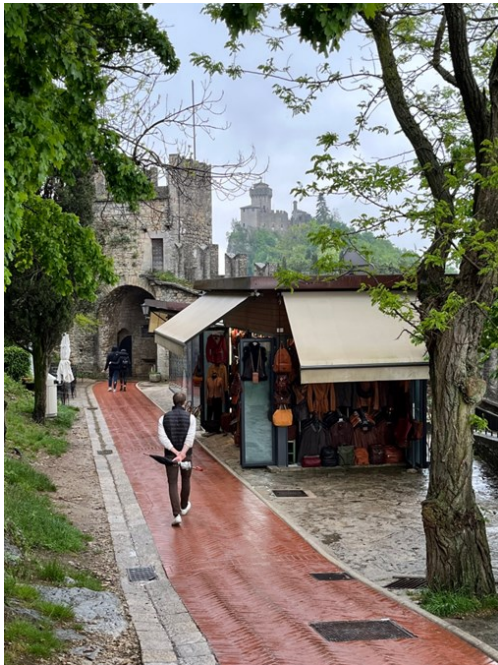
Gällande CRPS hölls en välbesökt session av Pace de Pinal om att han inte tror på begreppet utan att det rör sig om "irritative carpal tunnel syndrom". Han fick oemotsagd hålla denna session, med ett begränsat vetenskapligt stöd.

Ett annat hett ämne var 3D printing där tekniken både kan användas som utförande av giuder till ostetomier som frakturkirurgi men även till att printa hela ben för att använda som proteser. Tre föredrag efter varandra pratade om 3D-printade lunatumproteser med lite olika förankringsmöjligheter.

Vidare höll Mattias en fin presentation om resultat av kirurgi för trigger finger hos diabetiker. Resultaten är likvärdiga jämfört med icke diabetiker på lång sikt men det kan

ta lite längre tid för diabetiker att bli bra. Då han skulle disputera 2 veckor senare var detta en bra träning.

Antonio var medförfattare till två studier om radiusfrakturer, bla presenterade Linnea Arvidsson från ortopedkliniken i Lund en studie om lägre mortalitet hos patienter över 80-år med radiusfraktur jämfört med normalbefolkningen i samma ålder. Den andra studien presenterades av Magnus Tägil och handlade om det går att prediktera resultatet hos patienter över 80 år utifrån frakturens röntgenkaraktistika.

För övrigt bjöd Rimni på ett mulet och regnigt väder. Det bjöds dock på fantastisk mat med bistecca fiorentina som topp. Vi hann också med en utflykt till San Marino i regnet. Vi vill tacka Börje Gabrielssons fond som gjort det möjligt för oss att företa denna resa.

Antonio Abramo

Mattias Rydberg